

מ"ת 27129/07/17 - מדינת ישראל נגד נ א ס א (עצירה) - בעצמה

בית-משפט השלום בבאר-שבע
מ"ת 27129-07-17 מדינת ישראל נ' א ס א (עצירה)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
המשיבה
על-ידי בא-כוחה עו"ד יאיר מלכה
נ ס א (עצירה) - בעצמה
על-ידי באת-כוחה עו"ד ליל פטישי

16 באוגוסט 2017

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים נגדה, וזאת על רקע כתב אישום המייחס לה עבירה של פציעת בן-זוג. בתיק זה יש הסכמה לראיות לכאורה ולעילת מעצר, ובהתאם להחלטת כבוד השופטת שטרית התבקש שירות המבחן לבחון אפשרות שחרורה לחלופה בבית הוריה ובפיקוחם. תסקיר שכזה הוגש ובסופו המלצה להורות על שחרורה כאמור לעיל.

במהלך הדיון שנערך לפניי ביום 10.8.17 עתר בא-כוח המשיבה לאמץ את המלצות שירות המבחן. לדבריו, מדובר במשיבה בעלת נסיבות חיים קשות ביותר, כפי שהדבר מוצא ביטוי בתסקיר ובדיווח מעמותת "ל. א. לחימה באלימות נגד נשים". עוד נטען כי מעשיה הלכאוריים של המשיבה נעשו לאחר מסכת התעללות ואלימות מצד בן-זוגה. המתלונן בעצמו מצוי כעת ב"מעצר בית" בשל מעורבותו בעבירות סמים ומשכך אין חשש ממשי כי זו תפגע בו. מדובר במשיבה נעדרת עבר פלילי, אם לשישה ילדים שנמצאת בשלבי היריון ראשוניים. החלופה נמצאה כמתאימה על-ידי שירות המבחן שבחן את מלוא הנתונים הצריכים לעניין, לרבות הנזקקות הטיפולית ובא בהמלצה לשחררה.

באת-כוח המבקשת מתנגדת לשחרור נוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנה ונוכח יתר הנסיבות כפי שנלמדו מתיק החקירה ומתיקיה הקודמים שבהם הוגשו כתבי אישום.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, שמעתי המפקחים, נדרשתי לחומר החקירה לרבות חומרי החקירה בתיקי המב"ד שבהם הוגשו כתבי האישום וכן תסקיר שירות המבחן ודוח סיכום טיפול ממרכז הסיוע לנשים, לא מצאתי לנכון להורות על

שחרורה של המשיבה, זאת מן הטעמים הבאים.

ראש וראשונה, בית-המשפט נותן דעתו למסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבה כפי שהדבר נלמד ממעשיה הלכאוריים ומחומר החקירה שהובא לעיונו של בית-המשפט. על-פי האמור, זו נטלה סכין ודקרה את המשיב דקירה עמוקה באזור בית החזה ליד עצם הבריח, דבר שהצריך פעולה כירורגית לניקוז אוויר חזה. בהמשך זו הגדילה עשות ונמנעה מלהזעיק את גורמי הרפואה (וחלף זאת התקשרה לאימה) ואף ביקשה להכניס את המתלונן חזרה לביתה וזאת לדבריה על מנת שלא ידעו שדקרה אותו ועל מנת להימנע מכך שייקחו לה את ילדיה. עם הגעת השוטרים זו סירבה לפתוח להם את הדלת.

נפסק בעבר כי:

במקרים בהם ישנן ראיות לכאורה, לקיומה של עבירת אלימות שגרמה חבלה חמורה לקרבנה, ונוכח הסכנה המופלגת הטמונה בעבירות כאלה לשלום ובטחון הציבור, רק נסיבות חריגות יובילו את בית המשפט להורות על שחרור לחלופת מעצר (בש"פ 6802/07 אברהים כליל נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

ור' גם:

המדיניות השיפוטית הנוהגת בשנים האחרונות ביחס לתת תרבות הסכין בכלל ובהקשר של בילוי במועדונים בפרט, משקפת עמדה מחמירה. הכלל הוא כי מי שקיימות לגביו ראיות לכאורה להוכחת מעשה דקירה לא ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר, אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות (בש"פ 1842/11 נתנאל ויקטור הרוש נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

ור' גם:

המדיניות השיפוטית הנוהגת בשנים האחרונות ביחס לתופעת הסכינאות שפשטה בין בני נוער משקפת עמדה מחמירה בסוגיית החלת חלופת מעצר ביחס למי שפוגע בזולתו בנשק קר במהלך קטטה. הגישה המקובלת בפסיקה היא כי מי שקיימות לגביו ראיות לכאורה להוכחת מעשה דקירה בנסיבות כאלה, הדבר מעיד על מסוכנותו הרבה, ולא ניתן, דרך כלל, לאיין מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר אלא בהתקיים נסיבות חריגות ומיוחדות... (בש"פ 5506/09 בן ציון מושאילוב נ' מדינת ישראל, תק-על 2009(3), 1739).

ור' גם: "בהעדר נסיבות יוצאות דופן במיוחד, מי שיעשה שימוש בסכין לפגיעה בחברו, דינו יהיה מעצר עד תום ההליכים. זה הכלל וזה יהיה אף דינו של העורר" (בש"פ 2181/94 איליה מיכאלי נ' מדינת ישראל, תק-על 94(2), 129).

ור' גם: "אדם שדקר את חברו כך לפתע, ללא כל סיבה נראית לעין, גם אם עברו נקי מרוב, קמה לו חזקת מסוכנות כבדת משקל. ספק אם יכולה להיות חלופת מעצר שתספק את הצורך להתגונן מפניו" (בש"פ 4162/06 איאיו-אורן אלמו נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(2), 3217).

בא-כוח המשיבה ביקש ללמד כי בתיק זה מתקיימות אותן נסיבות יוצאות דופן המצדיקות את שחרורה. אין בידי בית- המשפט לקבל טענה זו. לא זו בלבד, הרי שיש פרמטרים רבים נוספים אשר מגבירים את הסיכון הגלום בשחרורה ומובילים למסקנה הסופית בדבר מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים נגדה.

אשר לטענה הנוגעת להגנה עצמית, כבוד השופטת שטרית כבר התייחסה לכך בהחלטתה מיום 16.7.17, ולאחר עיון בחומר החקירה אין לבית-המשפט אלא להצטרף להתרשמות זו. גם אם התגלע בין השניים ויכוח וגם אם לכאורה זה השמיע אמירות שלפיהן הוא ירביץ לה (דבר המוכחש על-ידי המתלונן) אין בכך כדי להצדיק דקירתו של המתלונן בבית החזה, וממילא על-פני הדברים לא מתקיימים התנאים לקיומה של הגנה עצמית גם לא ברמה הלכאורית.

אפילו תטען כי מדובר במסכת התעללות נמשכת מצד המתלונן (כאשר האירוע האמור היה בבחינת הקש ששבר את גב הגמל), הרי שלצד אמירה שכזו הלכה למעשה המתלונן הוא זה שדווקא הגיש בעבר תלונה כנגד המשיבה ואף הוגש כנגדה כתב אישום בגין כך. כך גם לא ידוע, ולמצער לא הובא לידיעת בית-המשפט, דבר תלונות קודמות. אכן המתלוננת שהתה כחודשיים וחצי במקלט לנשים מוכות. יחד עם זאת, זו מצידה עזבה את המקלט, אפשרה למתלונן לחזור ולהתגורר יחד עימה ואף על-פי הנלמד הציעה את עצמה כדי לשמש מפקחת עבורו במסגרת הליכי מעצר שנקטו נגדו.

ביתר שאת, יש ליתן הדעת לכך שהמתלוננת פועלת באלימות לכאורית ואף אלימות לכאורית קשה גם כלפי אחרים, כך שאין לייחד את אותו אירוע המתואר בכתב האישום רק כהתנהלות נקודתית כלפי המתלונן. כאמור הוגשו לבית-המשפט תיקי החקירה בשלושת תיקיה הקודמים. כפי שצוין לעיל, במסגרת ת"פ 31441-09-16 מיוחס למשיבה כי שרטה את בן-זוגה (המתלונן בתיק זה), חנקה אותו בשתי ידיה ונשכה אותי בלחי. המתלוננת מאשרת דבר קיומו של ויכוח וכן הטענה כי נשכה את המשיב אם כי לדבריה הדבר נעשה לאחר שזה ניסה לקחת את הפלאפון שלה (ר' הודעה מיום 27.3.16, עמ' 2, ש' 15). לציין כי בהודעה זו המשיבה שוללת חשש כלשהו מפני המתלונן.

במסגרת ת"פ 6932-01-16 מיוחס למשיבה כי תקפה את חברתה המתלוננת בכך שחבטה בפניה באמצעות אגרופה, משכה בשער ראשה עד כי חלקו נתלש, ובהמשך דקרה אותה בבטנה באמצעות חפץ חד שאחזה וגרמה לה חתך שטחי בבטן. גם בתיק זה בית-המשפט נדרש לחומר החקירה ומצא קיומן של ראיות לכאורה המבוססות גם על דברי המתלוננת וכך גם על דברי עד ראייה בשם צביאל ויליאמס המתאר כי המתלוננת פתחה את הדלת "**ופתאום ניצה** (הכוונה למשיבה - ד.ב.ט.) **קפצה עליה עם דוקרן ודקרה אותה בבטן**".

אם בכך לא די הרי שתלוי ועומד כתב אישום נוסף כנגד המשיבה במסגרת ת"פ 15512-05-14 שבו מיוחס למשיבה כי לכאורה הכתה באופן ברוטאלי שוטר במכת אגרופ, דבר שגרם חבלות, כאשר במעמד זה החזיקה בתיקה סכין שלא למטרה כשרה.

יתר על כן, דיווח על אלימות ניתן למצוא גם בשלב שבו זו הייתה במקלט לנשים מוכות, כאשר על-פי האמור בתסקיר שירות המבחן מדיווח המקלט עולה כי זו גילתה התפרצויות זעם, כעסים ואף דוח על מקרה אלימות פיסית.

פירוט זה מלמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבה כלפי כולי עלמא, השימוש שזו עושה בחפצים חדים אגב עימותים בהם היא נוטלת חלק, וכמכלול מקשה עד מאוד למצוא חלופה אנושית שיהיה בה כדי ליתן מענה למסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנה.

אם בכך אין סגי הרי שברקע הדברים נלמדת צריכת אלכוהול וסמים מצידה של המשיבה כנתון נוסף המגביר מסוכנות. בהקשר לכך גם המתלונן מציין צריכת אלכוהול מופרזת מצידה של המתלוננת, לרבות שתיית אלכוהול במהלך האירוע הנטען. העובדה כי המתלונן מצוי ב"מעצר בית" בתל-אביב היא כשלעצמה אינה מהווה נתון מכריע, הן בשים לב לכך שאין ודאות עד מתי ימצא ב"מעצר בית", הן בשים לב לכך שלכאורה גם בהיותו ב"מעצר בית" זה הגיע למתלוננת, הן בשים לב למעורבותה הלכאורית בעבירות אלימות כלפי אחרים.

על רקע האמור לעיל, אין בחלופה המוצעת כדי לצמצם המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנה. המדובר בחלופה שיש בה כדי להחזיר את המשיבה אל ביתה ואל אותה סביבה בעייתית שבה חיה טרם מעצרה, כפי שהדבר מוצא ביטוי בתסקיר. ביתר שאת, בית-המשפט אינו סבור שיש בהוריה של המשיבה כדי לשמש מפקחים אסרטיביים וראויים. הדברים אמורים מתוך הנתונים העולים מתסקיר שירות המבחן והדוח ממרכז הסיוע לנשים, שבהם המתלוננת היא זו שמתארת את אביה כאדיש למצבה, לא מעורב בחייה, כזה העסוק בקהילה ונמנע מלהתערב בנעשה במשפחה. עוד וביחס לאם, מתואר על-ידי המשיבה כי זו נהגה כלפיה באופן אלים ותוקפני. התרשמות מרכז הסיוע לנשים (במסמך שהוגש מטעם ההגנה) הינה כזו: **"להוריה קשיים רבים, כלכליים ואישיים אשר משאירים אותם מרוכזים בעצמם ואינם פנויים לתמיכה והלכה של נישאה"**.

מעבר לכך, ספק עד כמה המפקחים המוצעים אשר הלכה למעשה משמשים אפוטרופוסים עבור שלושת ילדיה הבוגרים יהיו פנויים למשימת הפיקוח לצד הטיפול באותם ילדים. המפקחים המוצעים מודעים חלקית לדפוסי שתיית האלכוהול, כאשר לדברי האם בבית-המשפט היא יודעת כי בעבר השתמשה פעם אחת בסמים ולא מעבר לכך. עוד נלמד כי ההורים לא הצליחו להשפיע על המתלוננת בהתנהלותה בחייה הפרטיים, מה גם שהיו מודעים למורכבויות השונות, לרבות אלימות נטענת מצד המתלונן.

לא בלי קשר, ובשונה מהתסקיר, במהלך הדיון הוצע שהמתלוננת תשוב לביתה ולא לבית הוריה, דבר אשר מקשה אף יותר על היתכנותה של חלופה זו בשים לב לכך שלהורים עוד בן קטין אחד שמתגורר בביתם ולצורך של המפקחים לעבור לבית המשיבה (בין אם הדבר ייעשה יחד עם שלושת ילדיה הבוגרים ובין אם לאו).

לא נעלמו מעיני בית-המשפט נסיבות חייה הקשות של המתלוננת והנזקקות הטיפוליות. יחד עם זאת, על בית-המשפט ליתן דעתו ראש וראשונה למסוכנות הנשקפת ממנה ולאפשרותה של החלופה לצמצם מסוכנות זו, בין אם הדבר ייעשה אגב הליך טיפולי ובין אם לאו. המלצת שירות המבחן, כפי הנלמד, שמה הדגש - שלא לומר, עיקר הדגש - באפיק השיקומי, בדגש על שילובה בבית-משפט קהילתי, דבר אשר ממילא אינו רלוונטי בשים לב לעמדתה הנוכחית של המבקשת. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, ובית-המשפט הוא זה שנותן דעתו למכלול הנתונים הצריכים לעניין.

בנסיבות האמורות לעיל, בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיבה ובשים לב לכך שאין בחלופה המוצעת לאינה ואף לא לצמצמה הינני להורות על מעצרה עד לתום ההליכים נגדה.

ניתנה והודעה היום, כ"ד באב התשע"ז, 16 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט